

"Catalunya repugna les violències, i és bona política de defensa i de responsabilitat antifeixista l'exaltament patriòtic de les virtuts racials del nostre poble"

Una guerra amb cafè, copa, puro i tertúlia

Creiem que és urgentíssim que es parli clar. Barcelona, la capital de Catalunya, ofereix certs aspectes completament reprobables. Hi ha gent que s'obstina a no creure que vivim en plena tragèdia i de la guerra i la revolució n'ha fet un confortable negoci, amb pla de luxe, coïnxos, havans i altres comoditats més o menys il·lícites. A Barcelona trobem a cada pas individus que pululen en plena llibertat i que convindria molt que la policia vigils de prop. Hi ha molta burocràcia, excessiva burocràcia, que s'aixeca a les dotze, ha d'anar amb cotxe a l'oficina, ha de dinar al restaurant (està tan carregat de feina, pobret!) i a la nit ha de veure alguna pel·lícula per treure's cabriols del cap. Hi ha excessius responsables de Comités, comissions, secretaries, ajuts a fronts, que han convertit l'assistència social en una veritable rieta. Hi ha massa oficials de l'Exèrcit Popular que tenen excessiva afició a la rogaria, mentre llurs companys moren heroïcament al front o viuen les incomoditats de la guerra. Hi ha massa eufòria, massa col·lisió d'elements terribles amb elements providament antifeixistes però que llur prioritat o llur llouresca o llur sentimentalisme fan perilles per a la causa de la guerra. Hi ha massa espionatge a plena llum, sense traves ni sobresalts. El fet que estiguem a dos-cents cinquanta quilòmetres del front no vol dir que Barcelona no sigui un magnífic mirador per seguir pas a pas la guerra i la política.

I bé, què s'acabarà tot això? És tolerable aquest ambient d'excessiva eufòria en què hi ha aquesta rogaria? Els governants haurien de començar per prescindir de l'amistat. S'han d'acabar aquestes caravanes de gent que, creguda de llur importància, agafen el tren per anar a París. Que vagin a París els que es troben convenients, però que es quedin a Barcelona els senyors que res tenen a fer a l'estranger. Quants funcionaris hi ha que es troben en missió, real o suposada, fora de Barcelona? Urgeix que es faci una depuració en aquest sentit i si no podem nous nosaltres en donarem. La guerra i la revolució no han d'ésser la personalització de la facilitat i la bona vida per a uns i el sacrifici per als altres.

A més, a més, la deu mesos que estem en guerra i encara discutim com infants. Els temes més puerils són mantanyes per a certa gent. No es tracta d'una discussió enredada, encaminada a desfer errors o trajectòries que es consideren equivocades. Discutim banalitats que qualsevol cervell mitjà ha resolt temps ha. La guerra exigeix alguna cosa més que discussions utòpiques. Mentre hem estat discutint, Catalunya ha perdut un temps que no recomparam més per a l'organització de l'Exèrcit, l'ordre públic, les finances i l'economia del país.

Es que som el país del cafè, copa, puro i tertúlia? És que els pitjors vici del país han de traduir-se i projectar-se sobre els grans problemes que tenim plantejats? Qui tingui afició a cul-de-cafè pot triar amb tota llibertat la seva feina. Però que sapiguem els pèssims que la governació d'un poble exigeix austeritat, rigorosa disciplina, mà de ferro per a extirpar els excessos de la rogaria. Clemensau té la guerra d'aquesta manera i possiblement (avui que tenim aquesta experiència trágica) era l'únic que tenia raó. D'aquí uns quants anys, Clemensau serà, per a la majoria de gent, l'home que guanya la guerra; Malvy, l'home de la frivolitat, serà la personificació de la banalitat i el derrotisme.

Els pobles, amb llur aguda visió dels homes, saben destriar els que han complert amb llur deure i els que no han sabut actuar amb la rigorosa austeritat que demana la transició dels moments que vivim. I en política hi ha una recompensa invisible per als complidors del deure, però també una sanció moral per als desertors, els covards o els prevaricadors.

El Comitè Nacional de la CNT manifesta al Dr. Negrín que el Govern pot comptar amb l'ajut de la Sindical

València, 1. — Aquest migdia ha visitat la Presidència del Consell una representació del Comitè Nacional de la CNT en la qual figurava el secretari general, Marià R. Vázquez. L'entrevista, que ha durat mitja hora, segons informes oficials, s'ha desenvolupat en termes de gran afectuositat. Els representants de la CNT han manifestat al Dr. Negrín que el Govern podia comptar amb l'ajut moral i material de la CNT en aquestes greus circumstàncies i per a tot allò que signifiqui defensa de la

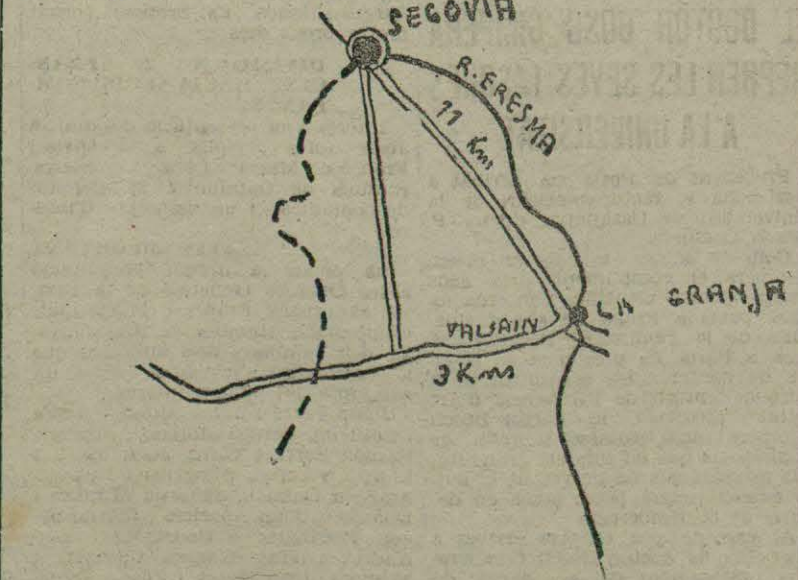
integritat del nostre territori. No ens ha estat possible de recollir una versió detallada d'aquesta interessant conversació, a la qual no ha pogut mancar matís polític. Obstant, és de suposar que aquesta actitud de la CNT respon al desig de la dita central sindical de no obrir obstacles a la gegantina labor que el Govern té al davant, i a l'adjudicació a prestar tota mena de col·laboracions si les circumstàncies ho requereixen, com ha ofert la U.G.T.

I ens innova la seva consigna d'encallar-nos fins a morir. És hora, doncs, d'arrecarar frases i pensar únicament amb la guerra.

No hi ha cap antifeixista que pensi ni amb petons ni amb abraçaments. (Passa a la pàgina 3)

A SIS QUILOMETRES DE SEGOVIA!

— CARRETERA.
— FERROCARRIL.
— RIV.

El nostre exèrcit avança victoriosament per la província de Segovia. En una setmana ha conquistat vint-i-cinc quilòmetres de terreny. Ahir aconseguí apoderar-se de Valsain i de La Granja. San Ildefonso o La Granja és una ciutat important. Té 4.989 habitants. És famosa pels seus jardins amb fonts bellíssimes i admirables focs d'artífies. Era residència reial. Es troba situada a onze quilòmetres de Segovia. Valsain, amb 380 habitants, està a tres quilòmetres de La Granja. Les nostres forces es troben a sis quilòmetres de Segovia. Segueixen el seu avanç. Visca la República!

PARLA EL PRESIDENT COMPANYS

La nostra lluita es presenta cada dia amb caràcters de major amplitud i de grandesa

No es poden confondre els interessos d'una revolució amb els excessos d'uns grups NO POSARE DIFICULTATS AL PLANTEJAMENT DEL PROBLEMA POLITIC

L'Honorable President de Catalunya reüní, a primera hora de la tarda d'ahir, els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat, i els féu les següents interessants declaracions: —Com ja sabeu —començà

Ahir vaig transmetre un telegrama al Cap del Govern de la República expressant-li la indignació del poble català per l'atac a Almeria.

NO HAN DE VALER LES PARAULES, NI LES EXPLICACIONS, SINO ELS FETS

—A l'actual Govern de la República —seguint dient el President— se'l volgué debilitar suposant-li la incapacitat de produir un acte de transigència i de possibilitats de tracte amb els facciosos que no són res més que instruments del feixisme internacional. La seguretat de la nostra lluita en defensa dels grans ideals de tots els pobles lliures i democràtics del món.

A mesura que els esdeveniments es desenvolupen, és necessari que enfortim les nostres virtuts per la pròpia magnitud que assolix la nostra lluita. S'ha de guanyar la guerra ràpidament. Per això, és essencial la unitat dels elements antifeixistes i aquesta es pot aconseguir en un ambient de seguretat, de confiança i de respecte, en el qual la coacció sigui severament castigada en tots els ordres en què pugui manifestar-se. No han de valer les

paraules, ni els subterfugis, ni les explicacions, sinó els fets.

Els que s'entestinen a enfortir una posició partidista o d'organització fora de les normes del Govern o coaccionar-lo, han d'ésser reduïts. I el desarmament a la rearguardia ha d'ésser realitzat totalment i sense engany.

Es clar que tot això ho porto dit fa temps, sense efectius per a imposar-ho ni manera d'aconseguir-lo, però llançant des del primer dia les consignes que havien de produir un resorgiment de la voluntat del país, el qual s'ha manifestat abans del que podíem esperar per la tremenda commoció soferta i de la qual són responsables els facciosos, com no seran de tots els horrors que s'han derivat i puguin derivar-se d'aquesta guerra d'invasió que preparem i de la qual ens defensem.

NO PODEN CONFONDRE'S ELS INTERESSOS D'UNA REVOLUCIO AMB EXCESSOS DE GRUPS

El nostre sacrifici no serà estèril —prosseguí dient el senyor Companys— perquè hauran desaparegut les castes de l'Espanya monàrquica que tenien sotmes el país, i laurem posat els fonaments d'una veritable República del poble. Però això no s'aconsegueix, ans al contrari es compromet, amb petites i

(Passa a la pàgina 3)

Per la unitat antifeixista

Una representació del Comitè Nacional de la C. N. T. ha visitat el cap del Govern per tal de manifestar-li que podia comptar amb l'ajut moral i material de l'organització confederal, en aquestes circumstàncies i per tot allò que signifiqui defensa de la dignitat de la República i de la integritat del territori ibèric.

La C. N. T. ofereix, doncs, la seva col·laboració activa i decidida, seguint l'exemple de les altres organitzacions polítiques i socials. Ens felicitem d'aquest acord. Perquè demostra que la C. N. T. s'ha donat de la intensa gravetat de l'hora present i no regateja, davant d'això, el seu esforç a la tasca de conjunt.

Era hora que cessessin els atacs contra el Govern Negrín, amb el pretext — injustificat i injustificat — que es disposava a realitzar una tasca contrarevolucionària i a l'aducir a pactar amb l'enemic. S'hauran convençut els homes que dubtaven de la lleialtat del Govern Negrín, en aquestes dos aspectes de la nostra lluita, que no s'anava per aquest camí. El bombardeig de València; el de Barcelona; la criminal agressió sobre Almeria demostren, amb prou eloqüència — trágica eloqüència — fins a quin punt hi ha una possibilitat de tracte amb els facciosos. Si això ja és inadmissible davant l'existència d'un Poder legítim contra un exèrcit rebel, ho certifica, amb la màxima contundència, l'agressió covarda d'aquest exèrcit contra les poblacions civils de la zona litoral.

Han de cessar els atacs. Els atacs i les injúries contra el Front Popular i el seu Govern. Cal col·laborar amb lleialtat i amb eficàcia. Estem segurs que s'acabarà aquest llenguatge contra els organismes responsables del Govern actual i contra els seus homes. Actituds així no són possibles en moments dramàtics com els que viu Espanya.

Si no hi ha lleialtat, col·laboració i unitat — unitat efectiva — entre els antifeixistes autèntics, pot pesar, en el futur, damunt nostre, una greu responsabilitat.

Ara més que mai, les organitzacions sindicals i polítiques han d'expulsar dels seus rangs tots els elements nocius i perturbadors que dificulten la unitat veritable.

Continua impetuosament l'ofensiva al Guadarrama L'avanç efectuat es de trenta quilòmetres

L'EXERCIT REPUBLICA A SIS QUILOMETRES DE SEGOVIA

L'ENEMIG ATACA EL PONT DELS FRANCISCO, PERÒ HA DE REGULAR I HA DEIXAT 100 MORTS

Madrid, 1. — La tranquil·litat s'ha vist alterada per un violentíssim atac dels facciosos a les nostres posicions del Pont dels Franciscos. Cerdó de l'Agua i Ciutat Universitària. Els invasors, mestres en l'art de l'aparatge, s'han llançat en tromba contra les nostres posicions per un espai de temps superior a tres hores. Les forces lleials, amb llurs ràfegues de metralladores i llurs encertats tirs, han aguantat incòlumbment l'atac enemic, i després, llançant-se a un contratac energic, ha descobert els seus nius de metralladores i deixant més d'un centenar de

morts al camp, material de guerra abundantíssim, que ha estat recollit per les nostres tropes i un tanc que després passats ho és inutilitzat.

SON TALLADES LES COMUNICACIONS ENTRE LA GRANJA I SEGOVIA

A la matinal, les nostres bateries han desfet concentracions en allò que podríem anomenar cintura de Madrid, i s'han evitat nous atacs. A la tarda continua la gran acció de l'exèrcit popular. Per la carretera de Tablada i Puerto del Boqueron, s'avança cada vegada més sobre les posicions que té l'enemic. Aquest a penes es mou per tal de descobrir els seus nius de metralladores i evitar que siguin desfet pels

EL TEMPS. — A Catalunya: Cel nuvolat amb plafons de 800 metres a 1.200 d'altària, vents fluïdus del sector Sud i temperatures altes. Les màximes d'ahir foren de 34 graus a Seròs i 33 a Trep i Manresa; les mínimes d'avui han estat de 8 graus a l'Estangento i 10 a Ransoll.

¿Què farà Europa davant l'agressió nazi?

De moment França i Anglaterra volen salvar la política de no intervenció

«ESPAÑA HA DEMANAT LA CONVOCATORIA DEL CONSELL DE LA S. DE N. PER A EXPOSAR-HI ELS FETS», HA DIT EL DOCTOR NEGRIN

París, 1. — Un corresponent de l'Agència Havas preguntà ahir passada al doctor Negrín si Espanya té la intenció de demanar als signants de la S. de N. que intervinguin militarment a favor de l'Espanya republicana davant del bombardeig d'Almeria.

El Cap del Govern li contestà que «s'ha demanat la convocatòria del Consell de la S. de N. per tal d'exposar-hi els fets».

ES POT ASSEGURAR QUE LES CANONADES D'ALMERIA S'HAN SENTIT A REU D'EUROPA

Ginebra, 1. (Or nostre enviat especial.) — «La situació és greu però no desesperada», deien, aquest matí, amb molta gravetat, els personatges que a la S. de N. representen allò que se'n diu en termes generals els cercles diplomàtics. Els espectes de les canonades d'Almeria, poden assegurar que se sentiran a tot Europa. Ningú no va dubtar un instant en aquell moment, que a conseqüència d'aquells fets greus se'n produïrien d'altres de gravíssims. Ginebra va preguntar, ansiosa, què havia de fer-se a Londres i a París. I aquestes dues capitals aconsellaren allò ja

(Passa a la pàgina 3)

La decadència dels feixismes

Examinant la situació actual de la política europea, un home arriba a la conclusió evident que les forces feixistes es troben en decadència dins els Estats que han conservat les institucions democràtiques. Pel que toca als Estats semi-feixistes, cal dir que no són altra cosa sinó servents o reflexos dels dos Estats pròpiament feixistes o totalitaris: Itàlia i Alemanya.

N'hi hauria prou, doncs, amb una actitud ferma dels Estats democràtics per a fer fracassar del tot el pla italo-alemany de guanyar per al feixisme els pobles d'Europa. A despit dels més grans esforços i de les més provocatives audàcies, i a despit també de les flonjors i les vacil·lacions de Londres i París, la conquesta d'Europa per l'eix Roma-Berlin ha esdevingut impossible. Al voltant de l'eix famós només hi ha alguns pàl·lids satèl·lits que, en un moment decisiu, no servirien de gran cosa a Hitler i a Mussolini.

Així, França i Anglaterra no poden tenir por de perdre la guerra contra Alemanya i Itàlia. La por que tenen és d'haver de sostenir aquesta guerra.

La decadència general dels moviments feixistes d'Europa s'ha manifestat, en aquests últims mesos, a través de múltiples fets interiors de diversos Estats. Allí on s'ha imposat el joc normal de democràcia, s'ha vist que les forces feixistes disminuïen considerablement i que deixaven d'ésser un perill.

S'ha vist això a Finlàndia, on la Presidència de la República i el Govern han passat de les mans dels dretistes feixitzants a les dels liberals i democràtics.

S'ha vist també a Bèlgica, amb la sensacional derrota de Léon Degrelle en les eleccions parcials de Brussel·les.

S'acaba de veure a Holanda, on el partit nazi de Mussert ha perdut, en un any, gairebé la meitat dels vots.

Convé fixar-se en les xifres que materialitzen la desfeta del nazisme holandès. En les eleccions provincials de l'any passat, el partit de Mussert — capítol què és caricatura holandesa de Hitler, com Degrelle n'és la caricatura belga — va aplegar 293.596 vots, xifra que significava un ràpid avanç. I bé: en les eleccions legislatives del 26 de maig passat, el mateix partit en va aplegar només 171.075. Calculava que tindria 10 diputats, i s'ha hagut de conformar amb 4.

Apareix avui clarament que pels camins polítics, com els emprats per Hitler a Alemanya, el feixisme no conquerirà mai Europa. Tot indica que ha arribat al màxim de la seva creixença possible i que ha entrat ja en el període de decadència.

Queda a l'eix Roma-Berlin un últim recurs: el de la imposició per la força, el de la intervenció violenta. Fa prop d'un any que està provant-lo a Espanya. Si ací li hagués sortit bé, el provaria després a Txecoslovàquia, a Bèlgica, a França i tot.

Per moltes que siguin les decepcions que ens han proporcionat les grans democràcies europees davant el cas de la guerra peninsular, mantenim la creença que no permetran l'èxit final de la nova forma d'acció del feixisme. Totes llurs febleses i complaències només hauran servit, al capdavant, per a encoratjar Berlín i Roma i augmentar la llista de les malifetes tràgiques del feixisme internacional, fins al moment inesquivable en què hauran de dir-li "prou!"

A. ROVIRA I VIRGILI

San col·locat alguns reforços per a evitar que patrulles soles intentessin filtrar-se per aquells fronts.

L'AVIACIO BOMBARDEJA INTENSIVAMENT LES POSICIONS REBELS

Eren les tres de la matinal quan ha començat, millor dit, s'ha reprimat l'operació damunt les fortificacions enemigues. Gairebé en començar les nostres forces s'han vist protegides per més de trenta aparells de bombardament, als quals s'acompanyaven nombrosos caces, que han bombardejat amb una intensitat, potser sense precedents, els reduts feixistes que a aquesta hora encara tenien.

Visit que les bateries antiaèries de Segovia hostilitzaven els nostres avions, aquests s'internaren a la capital i bombardejaren l'Alcázar de Segovia on sembla que hi havia instal·lada una bateria antiaèria, la Catedral, on també hi havia instal·lats canons i metralladores antiaèries, l'Ajuntament i l'Anunciada de Casa de Los Pinos, situada al carrer Real i un gran immoble situat al carrer d'Azuaga. També bombardejà l'Acadèmia d'Artil·leria i el camp on els alumnes realitzen les seves pràctiques de tir.

L'OCCUPACIO DE BALSAIN La venjança facciosa no s'ha fet (Passa a la pàgina 3)

